

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

KLAGE FRA Advokat Jørgen Christian Dan-Weibel på vegne af [...]
AFGØRELSE FRA Sønderhald Kommune af 10. december 2003
OM Forblivelsespligt til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk

NÆVNETS Nævnnsformand, professor, cand.jur. Christen Boye
SAMMEN- Jacobsen
SÆTNING Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
I SAGEN Direktør, cand. polyt. H.C. Mortensen

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet af advokat Jørgen Christian Dan-Weibel, der ved af fax af 15. december 2003 gjorde indsigelse mod Sønderhald Kommunes beslutning af 10. december 2003 om forblivelsespligt til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk. I faxen meddelte advokaten, at hans klient [...]var udmeldt af kraftvarmeværket pr. 1. juli 2005 og derfor ikke underlagt nogen forblivelsespligt.

Klagen er én ud af syv klager over Sønderhald Kommunes beslutning om pålæg af forblivelsespligt til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk

Ved brev af 23. januar 2004 fremsendte Sønderhald Kommune advokat Jørgen Christian Dan-Weibels brev til Energiklagenævnet, idet kommunen betragtede brev som en klage over forblivelsespligten, som Energiklagenævnet skulle behandle. Kommunen oplyste i brevet, at bestyrelsen i Uggelhuse-Langkastrup varmeværk den 6. august 2003 havde anmodet byrådet om at vedtage en forblivelsespligt til værket, idet varmeværkets fremtidige økonomi ville blive forringet væsentligt ved udmeldelser af varmeværket. Byrådet havde behandlet sagen på et møde den 26. august 2003 og havde udsendt en høringsskrivelse den 27. august 2003 til interessenterne. Efter en vurdering af de økonomiske konsekvensberegninger og de indkomne høringssvar havde byrådet den 10. december 2003 vedtaget at pålægge de tilsluttede ejendomme forblivelsespligt til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk.

Ved brev af 28. januar 2004 fremsendte Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværks bestyrelse til Sønderhald Kommune sine bemærkninger til spørgsmålet om udmeldelsesbegæringerne. Her anførte bestyrelsen, at det ikke var umuligt, at andelshaverne kunne være af den opfattelse, at deres udmeldelse stod ved magt, eftersom kraftvarmeværkets bestyrelse ved modtagelsen af udmeldelsesbegæringerne havde meddelt andelshaverne, at deres udmeldelse ville blive behandlet i overensstemmelse med kraftvarmeværkets vedtægter om udtredelse. Bestyrelsen havde valgt denne fremgangsmåde, idet intet på dette tidspunkt var afgjort i forhold til forblivelsespligten, og bestyrelsen mente derfor ikke, at den kunne have ageret anderledes. Bestyrelsen anførte desuden, at efter dens opfattelse var varmeværkets vedtægter til enhver tid underordnet den eksisterende lovgivning, herunder varmemforsyningsloven. Endelig gjorde bestyrelsen gældende, at en væsentlig begrundelse for dens anmodning til byrådet om at meddele forblivelsespligt var, at bestyrelsen ønskede at forhindre udmeldelser af hensyn til dels værkets driftsøkonomi, dels de tilbageværende interessenter.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 2 af 13

Energiklagenævnet anmodede ved brev af 10. februar 2004 advokat Dan-Weibel om at bekræfte, om han ønskede at klage til Energiklagenævnet, idet hans brev af 15. december 2003 til Sønderhald Kommune ikke fremstod som en klage til nævnet.

Advokaten bekræftede den 5. marts 2004, at han på vegne af sin klient ønskede at klage over kommunens beslutning om forblivelsespligt, og at han ville fremkomme med et klageskrift.

Den 6. maj 2004 fremsendte advokaten sin uddybende klage. Fra klagen citeres:

"A. Problemstillingen

Problemstillingen er generelt, om andelshaverne er bundet af kommunens pålæg om forblivelsespligt efter § 11 i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000.

Hvis andelshaverne generelt er bundet, skal det konkret vurderes, om mine kunder er bundet, selv om de på beslutningstidspunktet havde meldt sig ud af andelsselskabet.

B. Opsigelsernes virkningstidspunkt

Da der er tidsmæssigt forskel på kommunens høringsskrivelse vedrørende forblivelsespligt og ikrafttrædelsen af forblivelsespligten fra det tidspunkt hvor byrådet måtte træffe beslutningen, får forblivelsespligten reelt tilbagevirkende kraft for eksisterende ejere.

Under normale omstændigheder har en byrdefuld forpligtelse af den karakter, der er tale om i nærværende sag, alene virkning for fremtiden og fra det tidspunkt, hvor forpligtelsen ikke længere kan anfægtes.

Det gøres gældende, at en ensidig opsigelse af et vedvarende retsforhold har virkning ex tunc, hvilket vil sige fra det øjeblik, opsigelsen kom frem til medkontrahenten.

Dette anbringende får så megen desto større vægt derved, at kommune og værk kendte til og til overflod havde accepteret mine kunders udmeldelser.

Lagdes anbringendet ikke til grund også i det foreliggende tilfælde, ville det indebære, at kommuner ved § 11 bemyndigedes til at træffe beslutninger med tilbagevirkende kraft – for den sags skyld helt frem til udløbet af den 18 måneder lange opsigelsesperiode – hvilket har formodningen imod sig.

Særligt bemærkes for mine kunders vedkommende, at § 11 udelukkende omhandler ejendomme, som "allerede forsynes" med varme fra et kollektivt varmforsyningsanlæg.

Mine kunder var på beslutningstidspunktet nok tilkoblet værket; imidlertid hverken forsynedes eller forsynes de med varme fra værket.

C. Lovgivningsmæssige betragtninger

Lovgiver, herunder administrationen, som implementerede bekendtgørelsen har ikke i tilstrækkelig omfang – om overhovedet – inddraget den inkorporerede menneskerettighedskonvention (EMRK), der med virkning fra 1. juli 1992 blev en meget væsentlig del af dansk ret, jf. lov 285 af 29. april 1992, jf. nu lovbekendtgørelse 750 af 19. oktober 1998.

En sådan negligering af retskilde nr. 2 efter grundloven er meget kritisabel.

D. EMRK og den dynamiske konventionspraksis

Finder nævnet at beslutninger om forblivelsespligt har virkning også for mine kunder, bemærkes overordnet, at der ved afgørelsen ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til EMRK.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 3 af 13

EMRK gælder tillige i forholdet mellem private, herunder mellem private og en kommune, jf. herved Marianne Nørgaards kommende bog om EMRKs virkning mellem private samt Peer Lorenzen m.fl. kommentarer til EMRK, 2. udgave., 2003, indledningskapitlet om konventionens horisontale og vertikale virkninger.

Det ligger i dag fast, jf. tidligere højesteretsdommer Torben Jensen i Juristen 2001, side 378 venstre spalte, at EMRK med tilhørende dynamisk konventionspraksis er rykket op på 2. pladsen som retskilde efter grundloven, således at al anden lovgivning – inklusive den konkrete lovgivning i nærværende sager – skal fortolkes dynamisk i nutidens lys på baggrund heraf.

Indledningsvis bemærkes, at der ikke er givet de tilstrækkelige fyldestgørende begrundelser, således som begrundelseskravene i forvaltningsloven skal fortolkes i lyset af EMRK, artikel 6.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 4 af 13

Jeg henviser vedrørende begrundelseskravet til ”Den Europæiske Menneskerettighedskonvention”, 2. udg., 2003 af Peer Lorentzen m.fl. og bemærker, at der fra det administrative klagesystem tilsyneladende ikke er adgang til domstolene, hvilket i sig selv er en alvorlig overtrædelse af artikel 6.

At binde nuværende og kommende brugere uendeligt, uden at de har vished for deres præcise retsstilling, herunder adgang til udmeldelse, er i sig selv en overtrædelse af EMRK, jf. de nedenfor citerede artikler.

[...]

Når henses til den intense og følelige virkning, myndighedernes indgriben påfører andelshaverne og til de vanskeligheder, andelshaverne vil få med at komme ud af ordningen igen, finder jeg det overvejende sandsynligt, at ordningen helt eller delvis krænker EMRK og den dynamiske konventionspraksis.

Jeg opfordrer nævnet til at gøre sig bekendt med de relevante domme i forbindelse med de anførte artikler, herunder reglerne om forbud mod forskelsbehandling i artikel 13 og 14 på www.echre.coe.int.

E. Forvaltningsretlige betragtninger

Det fremgår af varmeværkets skrivelse af 6. august 2003 til Sønderhald Kommune, at ”værket vil have ondt ved at miste forbrugere”.

I samme brev anføres det ”den reducerede gæld har jo nemlig samtidig den konsekvens, at det – i takt med gældsnedskrivningen – vil blive stadig billigere at melde sig helt ud af selskabet for enkelte, utilfredse andelshavere, for derved at påføre de resterende varmetaftagere den økonomiske byrde, som de pågældende ellers skulle have båret deres andel af.

Varmetaftaget for forbrugere med alternative varmekilder er nu så lavt, at det rent finansielt allerede nu kan være attraktivt for disse at tænke på en udmelding...

Det kunne i denne forbindelse måske være værd at nævne, at en sådan forblivelsespligt allerede findes for Auning Varmeværks forbrugere, således at der ved at meddele vores forbrugere forblivelsespligt samtidig ville opnås lige vilkår for alle fjernvarmeforbrugere i kommunen”.

Blandt andre de citerede udtalelser dokumenterer, at der gælder et ulighedsprincip i strid med både det forvaltningsretlige lighedsprincip og med princippet om proportionalitet.

Det fremgår endvidere af den korrespondance, jeg er gjort bekendt med, at forblivelsespligten rammer skævt og vilkårligt.

Endvidere ville en tinglyst forblivelsespligt på ingen måde sikre ”lige vilkår for alle fjernvarmeforbrugere i kommunen” al den stund, fjernvarmeprisen i Auning ligger betydeligt under den i Uggelhuse-Langkastrop gældende.

Indgrebet rammer en begrænset kreds, men dette kan i sig selv ikke legitimere eller begrunde indgrebets opretholdelse.

Der ses heller ikke at være anført saglige grunde, der kan begrunde, at borgerne de facto fratages adgang til alternative varmekilder for altid.

Stavnsbindingen af de enkelte forbrugere er reelt et meget alvorligt, intensivt og føleligt indgreb i deres ejendomsrettigheder, hvor kommunalbestyrelsen samtidig lader pligter tinglyse på deres ejendomme.

Tinglysning om forblivelsespligt vil have negativ virkning på ejendommenes handelsværdier, hvilket ifølge ovenstående citat også er værkets opfattelse.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 5 af 13

Dette gælder så meget desto mere i og med, at købere, der ønsker at benytte sig af alternative energikilder, tvinges ind i en eksisterende ordning baseret på usaglige og urimelige vilkår.

Indgrebet er hverken forudsigeligt eller givet med tilstrækkelig klar og præcis hjemmel eller en fyldestgørende begrundelse, der kan forklare forskelsbehandlingen konkret.

Jeg fremhæver i den forbindelse, at det ikke af sagsfremstillingen vedrørende forblivelsespligt fra varmekædet eller af Revisionsfirmaet J.C. Nørgaards økonomiske konsekvensberegning med tilstrækkelig tydelighed fremgår, at de anførte argumenter og beregninger i sig selv kan begrunde forblivelsespligten.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 6 af 13

Dertil kommer, at revisors forudsætninger for beregningen hviler på en række tilsyneladende mundtlige oplysninger og anslåede varmeproduktioner, ligesom udmeldelsesgebyret endnu er ukendt, idet det størrelse ligger til afgørelse i Energistyrelsen.

Herved er også bekendtgørelsens § 3, nr. 6) og 7).

En eventuel opretholdelse af forblivelsespligten må desuden antages at forrykke væsentlig det beslutningsgrundlag, der oprindeligt var til de dengang mulige andelshaveres rådighed.

Se som eksempel [...] brev af 2. september 2003 til Sønderhald Kommunes tekniske forvaltning.

Heraf fremgår, at havde [...] været på det rene med, at tinglysning af forblivelsespligt var et forlangende, havde han ikke indmeldt sig.

Derudover vil hver enkelt andelshaver uden tidsbegrænsning være ansvarsbundet til værket.

Nævnet må efter min opfattelse meget grundigt og nøje vurdere, hvorvidt proceduren for afholdelse af generalforsamlinger, herunder ekstraordinære generalforsamlinger, hos ansøger burde have været overholdt.

I den foreliggende sag er sådanne generalforsamlinger ikke afholdt, og det kan således omtvistet, hvorvidt værket bestyrelse har haft den fornødne legitimation og kompetence til indsende materiale og anmodning til kommunen.

Da værket notorisk og ubestridt i fortiden har begået adskillige og væsentlige sagsbehandlingsfejl – eventuelt i samarbejde med kommunen – og da man nu med tilbagevirkende kraft søger at afbøde følgerne af den oprindelige undladelsessynd, det var ikke at lade en forblivelsespligt tinglyse fra begyndelsen, må fremgangsmåden antages at være i strid med såvel EMRK og EU-retten som værkets vedtægter, for så vidt angår afgrænsningen af bestyrelsens kompetence på egen hånd og dens kompetence efter afholdelse af ekstraordinær generalforsamling.

En vedtagelse af forblivelsespligten vil påføre den danske stat et ansvar efter grundloven og menneskerettighederne, medmindre man reparerer skete krænkelser i det administrative system og giver ejerne fornøden økonomisk oprejsning.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 7 af 13

F. Sammenfatning

1 Varmeværket har ikke fuldt spillereglerne i egne vedtægter, hvorfor bestyrelsen var uberettiget til at fremsende projekt om forblivelsespligt.

2 Sønderhald Kommune har på trods af ovennævnte alvorlige mangel fremmet sagen uden at sikre sig, at bestyrelsen havde den fornødne kompetence og legitimation til at iværksætte sagen.

3 De indsigelser, der er fremkommet fra berørte andelshavere, er relevante.

4 Bekendtgørelse nr. 681 af 22. juni 2000 er ikke udformet således, at de fuldt ud overholder EMRK, artikel 1,6,8,13,14,17, jf. artikel 1 i tillægsprotokol 1.

5 En vedtagelse af forblivelsespligt med tilbagevirkende kraft må derfor være at sidestille med en de facto ekspropriation.

6. Det fremgår intetsteds af myndighedernes materiale, at man på noget tidspunkt har overvejet, hvorledes de berørte andelshavere økonomisk skal kompenseres for det værditab, der også efter værkets opfattelse bliver aktuelt. I tilfælde fastholdelse af forblivelsespligten med tilbagevirkende kraft.

7 Sagsfremstillingen fra varmekværket med tilhørende økonomiske konsekvensberegning er ikke gennemarbejdet, dokumenteret eller overbevisende i en sådan grad, at den kan danne fornødent grundlag for vedtagelse af forblivelsespligt.

8 Uanset, hvorledes man anskuer forblivelsespligten, er og bliver den stavnsbinding af eksisterende og fremtidige andelshavere med tilbagevirkende kraft.

9 Denne stavnsbinding har væsentligt forrykket og vil væsentligt forrykke den fair balance, der efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols og EF-domstolens dynamiske praksis altid

skal bestå mellem på den ene side myndighedernes interesse i at regulere et givent forhold og på den anden hensynet til borgernes rettigheder.

10 Sønderhald Kommune har ikke opfyldt begrundelseskravene, hverken i bekendtgørelsen, forvaltningsloven eller EMRK artikel 6.

11 Det må anses for tvivlsomt, hvorvidt den administrative klageordning, hvor man tilsyneladende ikke kan gå videre til domstolene bagefter, er i overensstemmelse med EMRK, EU-retten og grundloven.

12 Mine kunders udmeldelser må stå ved magt allerede fordi, de på beslutningstidspunktet ikke forsynedes med varme fra værket.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 8 af 13

Jeg anmoder Energiklagenævnet om at inddrage og vurdere ovennævnte citerede værker og gøre sig bekendt med de relevante domme indenfor lignende sager i EU og Europarådet, jf. www.echre.coe.int vedr. EMD i Strasbourg, ligesom der kan hentes yderligere oplysninger på EU-oplysningen.

Jeg bemærker, at EU anerkender såvel EMRK som den dynamiske konventionspraksis fra Strasbourg, jf. udkast til charter om grundlæggende frihedsrettigheder samt udkast til EU's forfatning.

Jeg må derfor til min beklagelse konstatere, at man under forløbet ganske har negligeret retskilde nr. 2 efter grundloven, EMRK, og end ikke i den lovgivning og andet, der ligger til grund for regulering af området, har været fuldt tilstrækkelig opmærksom på konsekvenserne af at tilsidesætte basale grund- og frihedsrettigheder, herunder ejendomsrettigheder, for de stærkt berørte og i tid ubegrænset stavnsbundne andelshavere."

Ved brev af 16. juni 2004 fremsendte Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværks advokat Flemming Dahl bemærkninger til advokat Dan-Weibels klage. Fra brevet citeres:

"Kraftvarmeværket har bemærkninger til følgende punkter i punkt "F Sammenfatning":

Ad punkt 1

Det er ikke min klients opfattelse at kraftvarmeværket ikke har "fulgt spillereglerne". En evt. påstand herom må nærmere dokumenteres eller begrundes.

Ad punkt 6

Det er ikke kraftvarmeværkets opfattelse, at de enkelte andelshavere får et "værditab". Påstanden herom må nærmere dokumenteres.

Ad punkt 7

Der fremsættes en udokumenteret påstand om, at kraftvarmeværkets "sagsfremstilling" ikke er gennemarbejdet dokumenteret mv. Denne påstand bedes nærmere dokumenteret.

Ad punkt 12

De pågældende kunder har aftaget fjernvarme fra kraftvarmeværket. Dokumentation herfor kan fremsendes, såfremt det måtte ønskes."

Ved brev af 18. august 2004 meddelte advokat Dan-Weibel at han ikke bestred, at hans klient havde aftaget varme fra værket, men at han blot havde gjort opmærksom på, at hans klient på tidspunktet for kommunes beslutnings havde meldt sig ud og ikke aftog varme.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Supplerende oplysninger

Af Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværks godkendte projekt fremgik det, at formålet med forblivelsespligten var at sikre en fortsat stabil varmepris. Efter som værkets gæld var blevet reduceret betydeligt pga. værkets afskrivninger og statslige tilskud fra bl.a. Barmarkspuljen, havde varmeprisen nået et rimeligt niveau, men det var også blevet stadig billigere for andelshavere at melde sig ud af selskabet og derved påføre de resterende varmeaftagere en større økonomisk byrde. Kraftvarmeværket ønskede derfor at fastholde forbrugerne, da hver eneste udmeldelse var undergravende for selskabets og forbrugernes økonomi. Af de økonomiske beregninger, der var udført til brug for projektet, fremgik det, at 5 udmeldelser ville få den faste udgift til at stige med 384 kr. årligt, og 10 udmeldelser ville få den til at stige med 791 kr.

Side 9 af 13

Ved brev af 11. december 2003 skrev Sønderhald Byråd til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk, at byrådet havde besluttet at imødekomme bestyrelsens ønske om pålæggelse af forblivelsespligt. Byrådet meddelte samtidig, at for ejendomme der blev tilsluttet værket efterfølgende, måtte værket selv måtte drage omsorg for, at der i forbindelse med kontraktindgåelse skete en tinglysning af forblivelsespligten.

Retsgrundlag

Varmeforsyningslovens kapitel 2 indeholder bestemmelser om kommuners adgang til at pålægge ejendomme tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg. Bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning til kollektive varmforsyningsanlæg (tilslutningsbekendtgørelsen) indeholder regler om proceduren i forbindelse med pålæg af tilslutningspligt, herunder regler om kommunens godkendelse af projektforslaget og høring af de berørte borgere. Fra tilslutningsbekendtgørelsen citeres:

"§ 2. Kommunalbestyrelsen kan pålægge såvel ny som eksisterende bebyggelse tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg. Beslutning herom kan ikke træffes, før forudsætningerne

herfor er belyst i et godkendt projekt. Beslutningen skal træffes samtidigt med eller umiddelbart efter godkendelsen af projektet.

[...]

§ 4. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at grundejere, der efter projektet forudsættes pålagt tilslutningspligt eller bidragspligt til anlægget, underrettes skriftligt om projektforslaget med henblik på, at eventuelle bemærkninger kan blive fremsendt inden for 4 uger.

[...]

§ 11. Kommunalbestyrelsen kan pålægge en ejendom, som allerede forsynes fra et kollektivt varmforsyningsanlæg, at forblive tilsluttet dette.”

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Fra vejledning til Energiministeriets bekendtgørelse nr. 196 af 22. marts 1991 om tilslutning mv. til kollektive varmforsyningsanlæg, august 1998 side 14 citeres:

Side 10 af 13

”Mange ejendomme forsynes allerede fra et kollektivt varmforsyningsanlæg. Tilslutningen til disse anlæg er normalt etableret og reguleret gennem kontakter mellem ejeren og forsyningsselskabet. Ofte vil kontrakten eller forsyningsselskabets vedtægter indeholde bestemmelser om, at ejeren har adgang til at opsige aftalen med forsyningsselskabet. Dette forhindrer dog ikke, at ejendommen kan pålægges forblivelsespligt, hvis ejendommen stadig forsynes fra forsyningsselskabet på det tidspunkt, hvor ejeren modtager kommunalbestyrelsens endelige beslutning om forblivelsespligt. Hvis ejeren ensidigt og uretmæssigt afbryder forsyningen til ejendommen for at undgå forblivelsespligten, skal ejendommen stadig betragtes som forsynet, jf. § 8, og vil således kunne pålægges forblivelsespligt og skal fortsat betale de faste afgifter.”

Ved lov af 285 af 29. april 1992 blev Den Europæiske Menneskerettighedskonvention en del af dansk ret.

Energiklagenævnets tidligere praksis

Ved afgørelse af 29. juni 2004 (j.nr. 21-69) afgjorde nævnet en sag indbragt af Kraftvarmegruppen, der repræsenterede 55 andelshavere ved Hashøj Kraftvarmeforsyning A.m.b.a. Kraftvarmegruppen havde klaget over Hashøj Kommunes afgørelse om forblivelsespligt til kraftvarmeforsyningen.

Nævnet stadfæstede kommunens afgørelse med henvisning til, at kommunen efter tilslutningsbekendtgørelsens § 11 kunne pålægge en ejendom, som alle-

rede blev forsynet fra et kollektivt varmforsyningsanlæg, at forblive tilsluttet denne. Uanset at en fjernvarmeaftager havde opsagt sin aftale med varmeværket, fandt nævnet, at vedkommende i opsigelsesperioden stadig var bundet af sin kontrakt og dermed forsynedes fra varmeværket. Der var ingen holddepunkter i loven eller bekendtgørelsen for at antage, at der gjaldt en speciel undtagelse for fjernvarmeaftagere, der havde opsagt deres kontrakt, men blev pålagt forblivelsespligt i opsigelsesperioden. Nævnet bemærkede desuden, at Kraftvarmegruppens påstand om en generel ophævelse af kommunens beslutning om forblivelsespligt, betød, at de fejl og ulovligheder, som blev påberåbt, måtte være af en væsentligere art, end hvis der var tale om ophævelse af beslutningen for enkelte ejendomme.

Energiklagenævnets bemærkninger

Nævnet bemærker indledningsvis, at advokatens påstand om at bestyrelsen i Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk a.m.b.a. har overskredet selskabets vedtægter ved at anmode Sønderhald Kommune om at vedtage en forblivelsespligt, er et spørgsmål, der efter selskabsrettens regler må vurderes af generalforsamlingen og domstolene.

Nævnet konstaterer, at efter tilslutningsbekendtgørelsens § 11 kan kommunalbestyrelsen pålægge en ejendom, som allerede forsynes fra et kollektivt varmforsyningsanlæg, at forblive tilsluttet denne. Uanset, at klageren havde opsagt sin kontrakt med varmeværket, inden hun modtog meddelelsen om pålæggelse af forblivelsespligt og ikke modtog varme fra værket, var hun i opsigelsesperioden stadig bundet af sin kontrakt og blev dermed i varmforsyningslovens forstand "forsynet" af kraftvarmeværket.

Nævnet konstaterer, at advokatens påstand om, at den administrative klageordning medfører, at man ikke kan prøve sagen ved domstolen bagefter, ikke er korrekt. Det følger af grundlovens § 63, stk. 1, at forvaltningens afgørelser kan indbringes for domstolene. Der består ingen pligt til at vejlede om den almindelige prøvelsesadgang for domstolene i henhold til § 63, med mindre der gælder en lovbestemt frist for sagens indbringelse for domstolene, jf. Gammeltoft-Hansen m.fl. "Forvaltningsret", 2. udgave, 2002. Varmeforsyningsloven indeholder ingen sådan frist.

Nævnet finder ikke grundlag for at antage, at forblivelsespligten omfattes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions bestemmelser om retten til familie- og privatliv, beskyttelse af ejendom og forbuddet mod diskrimination. Nævnet bemærker i øvrigt, at påstanden om, at den danske lovgivning og dens administration strider mod menneskerettighederne, ikke underbygges ved anbringender, men indskrænker sig til en generel henvisning til litteratur om Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 11 af 13

Nævnet finder efter det oplyste, at Sønderhald Kommune har fulgt reglerne i varmemforsyningsloven og i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning mv. til kollektive varmemforsyningsanlæg, hvorfor nævnet ikke finder grundlag for at ændre eller ophæve kommunalbestyrelsens beslutning af 10. december 2003 og det meddelte pålæg 11. december 2003.

Nævnet bemærker, med henvisning til kommunens brev af 11. december 2003 til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk, at forblivelsespligten kun omfatter de ejendomme, der er omfattet af Sønderhald Kommunes beslutning af 10. december 2003. Ejendomme, der tilsluttes værket i fremtiden, kan kun pålægges forblivelsespligt ved en ny beslutning efter varmemforsyningsloven. Nævnet bemærker ligeledes, at det alene er Sønderhald Kommune, og ikke Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk, der kan foranledige tinglysning af forblivelsespligten, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 20, stk. 4. Dette gælder ligeledes for ejendomme der tilsluttes i fremtiden.

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 12 af 13

Energiklagenævnets afgørelse

Sønderhald Kommunes afgørelse af 10. december og de meddelte pålæg af 11. december 2003 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26 i lov om varmemforsyning, jfr. lovbe-
kendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 9. december 2004.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til advokat Jørgen Christian Dan-Weibel, Uggelhuse-
Langkastrup Kraftvarmeværk a.m.b.a. og Sønderhald Kommune.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/ Dorte Lomholt

Fuldmægtig

10. december 2004

J.nr.: 21-239

Eksp.nr.: 18239

DAL

Side 13 af 13